

Especial

Informació no financera

INFORMACIÓ NO FINANCERA

L'autor analitza l'evolució que ha experimentat la revelació d'informació no financera per part de les empreses i com en l'actualitat ha esdevingut una tendència creixent ateses les més grans necessitats informatives que tenen el mercat i els grups d'interès.

SALVADOR MARÍN
Economista i president d'EFAA for SMEs

El fenomen globalitzador, el més gran accés als mercats de capitals i, per tant, la major internacionalització de les empreses, han estat el detonant de la preponderància del model informatiu dels *stakeholders*, davant els *shareholders*. És a dir, el que tracta de satisfer les necessitats informatives dels grups d'interès davant a la mera rendició de comptes del gestor al propietari, que promulgava la "Teoria de l'Agència".

També s'han anat imposant, en general, determinades pràctiques pel que fa a la revelació d'informació de responsabilitat social i sostenibilitat, de les quals podem destacar: l'adhesió de les empreses internacionalitzades a iniciatives promulgades per organismes internacionals; la utilització d'estàndards internacionals de referència per elaborar aquesta informació no financera o la utilització de la verificació externa per reforçar el convenciment que, efectivament, es compleix amb determinats estàndards internacionals en aquest sentit.

Així, sobre l'adopció d'estàndards de referència internacional, el marc més estès és l'elaborat per Global Reporting Initiative (GRI), iniciativa que ha passat a omplir un forat existent en l'àmbit de les normes de revelació d'informació amb l'objectiu d'aconseguir una homogeneïtat més gran. Ja hi ha múltiples estudis que analitzen la informació elaborada segons GRI, com a estàndards homogenis internacionals amb els quals es pot comparar informació no financera.

La revelació d'informació no financera per part de l'empresa i institucions, fins i tot no sent un fenomen nou, sí que cada vegada s'ha fet més popular. Abans d'exigir-se per llei aquesta informació — com després veurem —, a Espanya ja existien moltes empreses que estaven publicant de manera voluntària aquest tipus d'informació, perquè els seus grups d'interès ja la sol·licitaven amb independència que fora o no exigida. En aquest sentit, de moment, són les empreses més grans, i per això amb vocació internacional, les que han elaborat i publicat informació no financera juntament amb la informació financera tradicional.

En un estudi recent desenvolupat a través d'una enquesta a empreses i institucions que operen més enllà de les seves fronteres naturals, hem comprovat que hi ha una relació significativa entre el grau d'internacionalització de l'empresa i/o institució i el format utilitzat per publicar la informació no financera, de manera que les empreses i institucions més internacionalitzades tendeixen a unir informació financera i no financera, sent un pas més enllà l'elaboració d'informació integrada, segons els requeriments de l'International Integrated Reporting Council (IIRC). Igualment, les empreses de menor dimensió que per ara no hi estan obligades poden tenir interessos per a la revelació d'informació no financera de manera voluntària, com les especificitats pròpies del seu sector.

Si ens trobem — dins de l'empresa que sigui — amb la utilització de determinats materials o la generació de determinats tipus de residus, per posar alguns exemples, pot ser que a mitjà i a llarg termini, de manera voluntària, sigui molt convenient revelar aquest tipus d'informació per donar resposta a les cada vegada més grans necessitats informatives que té el mercat i els seus grups d'interès, generant-se un efecte imitació, o *trickle down* (accepció utilitzada en l'àmbit anglosaxó), amb respecte de les obligacions que ja tenen les grans empreses, com així ha passat i s'ha demostrat per al cas de les Normes Internacionals d'Informació Financera (NIIF) i la informació financera (Lang i Martin, 2017).

*“La **Guia d’Elaboració de l’Estat d’Informació No Financera** és una eina de treball indispensable per a tots aquells que elaborin i publiquin informació no financera”*

Comptes, en matèria d’informació no financera i diversitat va venir a donar carta de naturalesa a aquesta situació. Aquesta Llei recull la necessitat de proporcionar informació no financera, de moment exigible a societats de capital de certa dimensió i entitats d’interès públic, i que s’haurà de posar a disposició del públic de manera gratuïta i ser fàcilment accessible en el web de la societat dins dels sis mesos posteriors a la data de finalització de l’any financer, i per un període de 5 anys; concretament, i d’aquí la seva aportació de valor, “inclourà la informació necessària per comprendre l’evolució, els resultats i la situació de la societat o del grup de societats i l’impacte de la seva activitat respecte a qüestions mediambientals i socials, de drets humans i de lluita contra la corrupció i el suborn, així com relatives al personal”.

Hem de concloure que l’avenç és clar, i si ja tots acceptem que o s’és “digital” o no “és res”, jo m’atreiria a incloure que, o es “revela informació no financera”, adequadament verificada per experts independents, o serà més difícil créixer i competir en aquest món globalitzat.

Conscients de la importància de la revelació i verificació d’aquest tipus d’informació, des de l’òrgan especialitzat del Consell General d’Economistes d’Espanya, Economistes Comptables (EC-CGE) i la seva càtedra específica, vam publicar l’any 2019 la “Guia d’Elaboració de l’Estat d’Informació No Financera”, com a eina de treball indispensable per a tots aquells professionals i empreses que elaborin i publiquin informació no financera, així com per als usuaris i estudiosos d’aquesta.

En aquest treball exposem d’una manera concisa i pràctica com abordar l’elaboració

Per a aquells interessats que desitgin aprofundir en els aspectes de la gran influència del sector i altres característiques de les empreses en la revelació d’informació no financera poden trobar múltiples estudis que aborden aquesta problemàtica com són, entre altres, els d’Ortiz-Martínez i Marín-Hernández (2014), (2016) i (2017).

Així, tant des d’un punt de vista econòmic com financer i de gestió, els informes anuals o comptes anuals, l’informe de sostenibilitat, i altres documents que recullen qualsevol altre tipus d’informació sobre l’empresa, contribueixen a posar-la en valor i a diferenciar-la. I, per això, aquelles corporacions, empreses, institucions que operen o desitgin

operar en un món totalment globalitzat —ja sigui per inversió directa, exportació, altres negocis internacionals, accés a finançament i/o altres interessos—, en la meua opinió, han d’elaborar i publicar no només informació financera “tradicional” sinó també informació no financera, i no únicament ja pel seu propi interès de gestió o requeriments legals i mercantils, sinó per la necessària translació als diferents *stakeholders*.

A Espanya, la publicació de la Llei 11/2018 de 28 de desembre, per la qual es modifica el Codi de Comerç, el text refós de la Llei de Societats de Capital aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, i la Llei 22/2015, de 20 de juliol, d’Auditoria de

d'informació no financera a Espanya, que per al 2019, després de la Llei 11/2018, ha hagut de presentar-se i verificar-se per primera vegada de manera obligatòria per a certes empreses de més dimensió.

Es pot destacar com a punt fort de la guia el seu caràcter pràctic, ja que seguint els passos indicats es pot elaborar perfectament la informació no financera que és requerida, perquè, a més, s'inclouen múltiples exemples de com les empreses han estat revelant aquesta informació al llarg dels últims anys, que poden il·lustrar clarament com fer-ho en l'actualitat. Tant la Directiva Europa sobre informació no financera com la Llei espanyola no són exhaustives al respecte dels estàndards a utilitzar per a l'elaboració d'aquesta informació. Per això, també en aquest punt s'agraeix la publicació d'aquesta guia, que dona les coordenades de manera clara per elaborar una informació no financera correcta i adequada a les necessitats de cada empresa, jugant amb els múltiples marcs normatius existents, i permesos, sobre la matèria.

A més, aquest és només el començament d'un camí emprès cap a la normalització de la informació no financera a Europa, del qual encara queda molt per recórrer, i sobre el qual tots tenim molt a dir. La Comissió Europea ja ha anunciat la reforma de la Directiva 2014/95 sobre divulgació d'informació no financera, com a part del "Green Deal", ja que la transparència informativa sobre l'impacte social i mediambiental de les actuacions de les empreses és vital. I no només això, sinó que ja l'òrgan consultiu especialitzat European Financial Reporting Advisory Group (EFRAG) ha publicat el seu informe sobre bones pràctiques per a revelació d'informa-

“La Comissió Europea ja ha anunciat la reforma de la Directiva 2014/95 sobre divulgació d'informació no financera, com a part del “Green Deal”

ció no financera, en què ha participat activament l'European Federation of Accountants and Auditors for SMEs (EFAA), que presideixo, ja que la columna vertebral del teixit empresarial europeu són les pimes i també tots els professionals (economistes) que les assessoren i presten els seus serveis, i, per tant, la veu de tots ells és d'una importància indiscutible quan s'està plantejant el paper de les pimes en la revelació i verificació de la informació no financera. Estarem en tot moment, en cada etapa del procés, fent veure la perspectiva de les pimes i els professionals.

Bibliografia citada

Directiva 2014/95/UE del Parlament Europeu i del Consell de 22 d'octubre de 2014 per la qual es modifica la Directiva 2013/34/UE pel que fa a la divulgació d'informació no financera i informació sobre diversitat per part de determinades grans empreses i determinats grups.

Lang, M.; Martin, R. (2017): The Trickle Down Effect-IFRS and accounting by SMEs. European Federation of Accountants and Auditors for

SMEs. http://www.efaa.com/cms/upload/efaa_files/pdf/Publications/Articles/EFAA_Trickle_Down_WEB.pdf.

Llei 11/2018, de 28 de desembre, per la qual es modifica el Codi de Comerç, el text refós de la Llei de Societats de Capital aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, i la Llei 22/2015, de 20 de juliol, d'Auditoria de Comp-tes, en matèria d'informació no financera i diversitat.

Marín-Hernández, S; Ortiz-Martínez, E.; Santos-Jaén, J. M. (2019): Guia d'Elaboració de l'Estat d'Informació No Financera (Comptes anuals individuals i comptes anuals consolidats). Guia 1. Observatori Comptable. Càtedra de Publicacions Científiques i/o Tècniques EC-CGE. Economistes Comptables-Consell General d'Economistes d'Espanya.

Ortiz-Martínez, E.; Marín-Hernández, S. (2014): Global Reporting Initiative (GRI) as recognized guidelines for sustainability reporting by Spanish companies on the IBEX 35: Homogeneity in their framework and added value in the relationship with financial entities. Intangible Capital, 10(5), 855-872. doi: 10.3926/ic.492.

Ortiz-Martínez, E.; Marín-Hernández, S. (2016): Informació no financera i globalització empresarial. Globalització, Competitivitat i Governabilitat, 10(3), 16-36. doi: 10.3232/GCG.2016.V10.N3.01.

Ortiz-Martínez, E.; Marín-Hernández, S. (2017): Comunicar informació no financera i IDE per regions. Globalització, Competitivitat i Governabilitat, 10(1), 94-111. doi: 10.3232/GCG.2017.V11.N1.04.

www.economista.es

Especialistes en càtering per a reunions de treball, pastisseria, plats cuinats i salat

Via Augusta 112, 08006 Barcelona tl. 932371313 www.boci.cat

L'INFORME INTEGRAT, UNA EINA ÚTIL

Els autors analitzen com les empreses poden explicar les relacions amb els seus grups d'interès en l'Informe Integrat, que els serveix per millorar la qualitat de la seva informació i crear més valor.

CARLOS PUIG DE TRAVY

Economista, president del REA CGE, membre de la Junta de Govern del CEC i CEO de Crowe

JOSÉ DANIEL BARQUERO

Economista. Catedràtic en Economia i Empresa UOLS La Salle Universitat Oberta

Les empreses no són només números i en elles entren, es transformen i surten un conjunt de capitals com són el capital industrial, l'intel·lectual, l'humà, el social i relacional, el natural, a més del financer. Això implica que les empreses necessiten ser governades de forma diferent de com anteriorment es feia i, a més, es requereix que no només s'hagin de protegir els interessos de la companyia i dels seus accionistes, sinó que es gestioni buscant la creació de valor a través de l'ús eficient dels recursos i fomentant la transparència de la informació cap a tots els grups d'interès. Per això, no només s'ha de vetllar pels resultats econòmics, sinó també s'han de rendir comptes de les accions que es realitzen en matèria social i mediambiental.

En aquesta línia el passat 29 de desembre es va publicar al Butlletí Oficial de l'Estat el text de la Llei 11/2018, de 28 de desembre, en matèria d'informació no financera i diversitat, per la qual es modifica el Codi de Comerç, el Text Refós de la Llei de Societats de Capital aprovat pel Reial Decret Legislatiu 1/2010, de 2 de juliol, i la

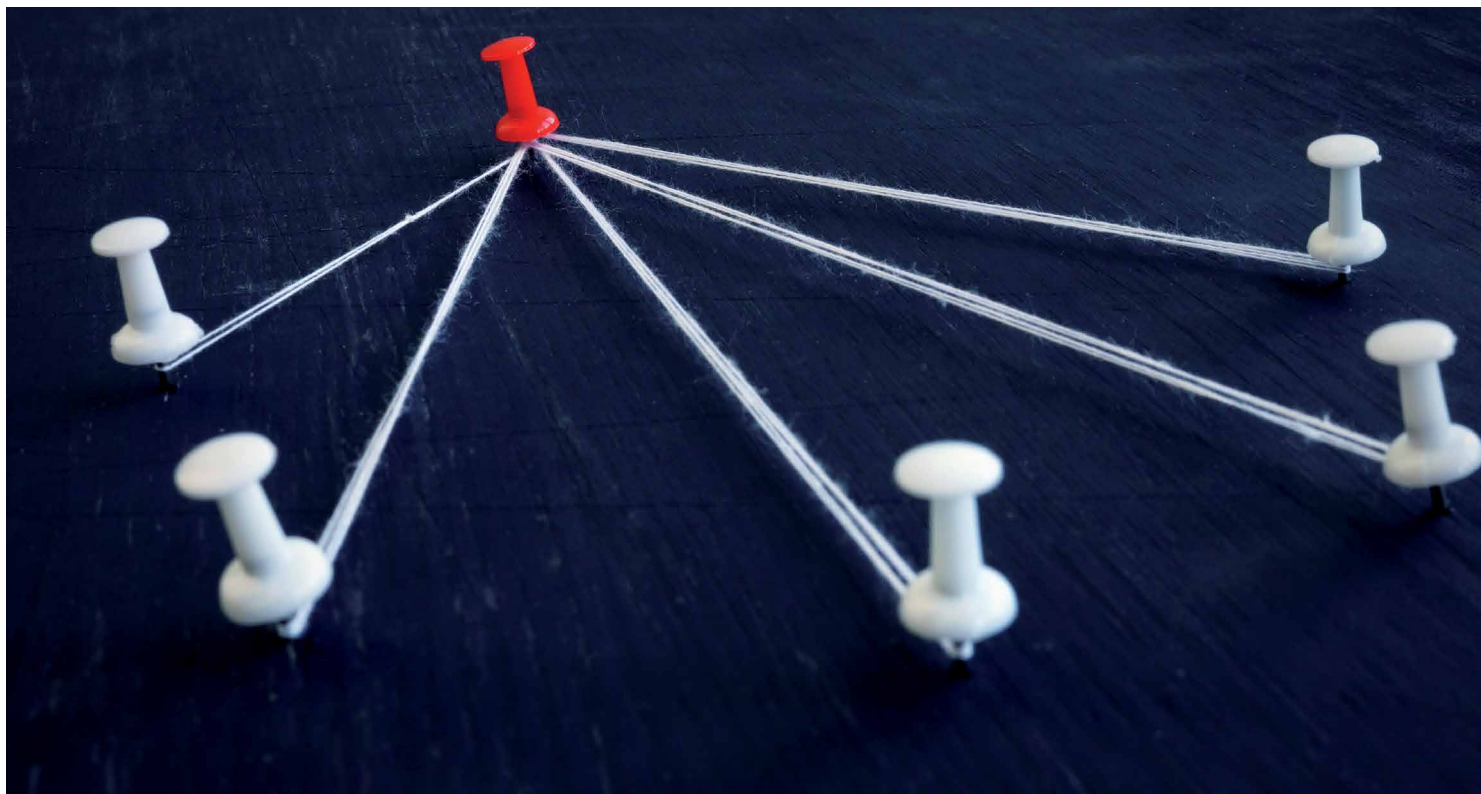
Llei 22/2015, de 20 de juliol, d'Auditoria de Comptes. La nova Llei 11/2018 amplia l'abast a algunes entitats, encara que no es qualifiquin com a entitats d'interès públic (EIP), i a més també amplia el contingut de la informació requerida proporcionant una més gran concreció sobre el contingut del anomenat "Estat d'Informació no Financera (EINF)". Un altre aspecte molt interessant d'aquesta llei és que l'EINF ha de ser obligatòriament revisat per un "prestador independent de serveis de verificació".

Però no parlarem de la llei, sinó dels grups d'interès i dels seus requeriments d'informació, que ens condueixen a un nou paradigma de govern corporatiu. Podem dir que en la dècada dels 80 del segle anterior apareix la conveniència de tenir en alta consideració cap a uns col·lectius externs, que van començar a dir-se *stakeholders* o grups d'interès. Podem definir aquests grups d'interès com "una sèrie d'individus o grups que tenen un interès legítim sobre una organització". Dins d'aquests grups figuren diferents col·lectius com per exemple treballadors, clients, proveïdors, socis i proveïdors de capital, comunitat local, govern i reguladors.

Segons les anàlisis que estem portant a terme en un estudi amb La Salle Open University (UOLS) el més transcendental d'aquest nou paradigma en el govern de les entitats és la introducció d'un element de suma importància com és la gestió d'aquests grups d'interès. La gestió dels grups d'interès es concreta en una sèrie d'accions que les organitzacions implemten per conèixer i avaluar les necessitats d'aquests grups, tenir-les en compte, i integrar-les en la seva estratègia corporativa.

Els grups d'interès són importants per la capacitat que tenen d'influir en l'organització, en la seva activitat i en els seus resultats. Segons Germán Granda Revilla i Ricardo Trujillo Fernández (2011), "quan els grups d'interès estan ben gestionats, es minimitzen els cingles existents, però a més s'enforteix la possibilitat de generar avantatges competitius, millorant el clima i reputació de l'organització o promovent l'aprenentatge i la innovació". També afegeixen aquests autors que "el procés de relació amb els grups d'interès és tanmateix una part essencial dels processos d'intel·ligència estratègica d'una organització, ja que és una font permanent d'informació amb la qual poder orientar l'estratègia de l'organització, reforçant l'efectivitat de les seves accions". A això podríem afegir que, a més, contribueixen a orientar a l'organització de cara a la creació de valor a curt, mitjà i llarg termini.

“Saber tractar els grups d'interès és un repte del govern de les organitzacions, atesa la capacitat que tenen d'influir en la seva activitat i els seus resultats”

Saber tractar els grups d'interès és un repte actual del Govern de les Organitzacions. A més, aquests cada vegada tenen més poder i les relacions amb ells revesteixen més complexitat. Així, la gestió de les entitats ha de contemplar l'habilitat de respondre a les expectatives dels grups d'interès i, per a això, se'ls ha de fer sentir participants de l'estratègia i del govern de l'organització.

Dins d'aquests grups d'interès mereixen una atenció especial els anomenats "proveïdors de capital". En general, aquest col·lectiu és el principal referent en l'aportació de capital financer a les organitzacions i el seu objectiu és aconseguir la més alta rendibilitat de les seves inversions, sobretot quan actuen amb diners de tercers (fons d'inversió, banca, etc.). No obstant, per prendre decisions, necessiten disposar d'una informació que va més enllà de la informació financera i retrospectiva de l'organització, que és l'única que reflecteixen els comptes anuals. Aquest grup d'interès, per les seves característiques de visió prospectiva, saben que és en el futur on veuran realitzats els seus interessos, per la qual cosa requereix informació completa sobre com l'estratègia d'una organització, el seu govern corporatiu, desenvolupament i perspectives, en el context del seu entorn extern, la condueixen a crear valor en el curt, mitjà i llarg termini. Aquesta és, preci-

sament, la definició del que és un informe integrat, a la qual s'hauria d'afegir que ha de ser una comunicació concisa, en contrast amb altres informacions corporatives que omplen pàgines i pàgines amb informació poc rellevant i d'escàs interès per a aquest col·lectiu.

L'Informe Integrat <IR>, marc instaurat per l'International Integrated Reporting Council (IIRC), exposa com els seus objectius: (a) millorar la qualitat d'informació disponible (b) promoure un enfocament més coherent i eficient perquè s'informi del rang complet de factors que materialment afecten l'habilitat de crear valor al llarg del temps (c) millorar la rendició de comptes i l'administració dels capitals i promoure l'entesa de les seves interdependències i (d) recolzar el pensament integrat, la presa de decisions i accions que s'enfoquen a la creació de valor.

El pensament integrat és un concepte fonamental que aporta aquest marc i que, sense dubtes, genera un gran valor afegit a les organitzacions. El pensament integrat permet actuar d'una forma més coordinada, articular millor l'estratègia i els processos interns connectant de forma més estreta els diferents departaments. El marc de IIRC defineix el pensament integrat com la consideració activa que tenen una organització respecte a la relació entre les seves

unitats, tant operatives com funcionals, i els capitals que utilitza o que la seva activitat impacta i/o condueix. El pensament integrat porta a les organitzacions a un procés de presa de decisions i accions que integra totes les parts de l'empresa i també els seus grups d'interès. És a dir, les connecta i analitza les seves interdependències, tenint en compte tots els capitals, les necessitats dels grups d'interès, la forma en què l'estratègia i el model de negoci ha d'anar adaptant-se l'entorn, als cingles i a les oportunitats.

Si el pensament integrat està incrustat en l'organització és molt més fàcil preparar un informe integrat i, de fet, augmenta la qualitat de l'informe. El marc del IIRC recomana que el màxim òrgan de govern de l'organització tingui sempre un punt en la seva agenda sobre aquests temes i sobre com afronta l'organització les relacions amb els seus grups d'interès, valorant les seves necessitats, interessos i expectatives.

El <IR> promou un enfocament de més cohesió i eficiència de la informació corporativa i pretén millorar la qualitat de la informació disponible per als proveïdors de capital financer, amb l'objectiu de permetre'ls una assignació de capital més eficient i productiva. També beneficia a la resta dels grups d'interès que pensen en l'habilitat de l'organització per crear valor al llarg del

temps, incloent empleats, clients, proveïdors, socis, comunitat local, legisladors, reguladors i polítics.

El valor creat d'una entitat té dos aspectes interrelacionats entre si que són: (1) el valor creat per l'organització per a si mateixa, que permet rendiments financers per als proveïdors de capital financer i (2) el valor creat per als altres (per exemple, els grups d'interès i la societat en general). Els proveïdors de capital financer estan interessats en el valor que una organització crea per a si mateixa, però també estan interessats en el valor que crea per als altres, quan això afecta a la capacitat de l'organització per crear valor per a si mateixa. El marc de <IR> indica: "la capacitat d'una organització per crear valor per a si mateixa està relacionada amb el valor que genera per als altres". Podem dir que, si una entitat en les seves activitats crea valor per a si mateixa també podria contribuir a la satisfacció dels clients, a la disposició dels proveïdors per fer negocis amb l'organització, a les actituds que els socis comercials estan d'acord a adop-

tar, a la reputació de l'organització, a les condicions imposades a l'organització per operar, a les exigències de la cadena de subministrament o als requisits legals, etc.

Totes aquestes relacions han de poder ser explicades en el <IR> i donar una idea de la naturalesa i la qualitat de les relacions que l'organització manté amb els seus grups d'interès clau, incloent com i en quina mesura l'organització comprèn, té en compte i respon a les seves necessitats i interessos legítims. El marc de <IR> ressalta la importància de les relacions amb els grups d'interès quan afirma que: "el valor no es crea ni està dins d'una organització per si mateixa, sinó que es crea a través de les relacions amb els altres". Els grups d'interès proporcionen informació útil sobre assumptes que són importants per a ells, incloses les qüestions econòmiques, ambientals i socials, però que també poden afectar a la capacitat de l'organització per crear valor. Les idees que aporten contribueixen a ajudar l'organització a: (1) comprendre com els grups d'interès perceben el valor, (2)

L'informe del revisor ha de revelar el treball que ha realitzat, els criteris utilitzats, l'abast del seu treball, la materialitat, les troballes detectades i les conclusions a les quals ha arribat

identificar o anticipar tendències, (3) identificar els assumptes materials, inclosos cingles i oportunitats, (4) desenvolupar i avaluar l'estratègia, (5) gestionar els riscos i (6) implementar activitats, incloses les respostes estratègiques per a assumptes importants.

Així, l'informe integrat augmenta la transparència i millora la rendició de comptes, que són elements essencials en la construcció

de la confiança en relació amb els grups d'interès. Això s'aconsegueix informant sobre com s'entenen les necessitats i interessos legítims dels grups d'interès claus i com són preses en compte i que es responen a través de les decisions, accions i desdenyament de l'organització. Una comunicació oportuna, raonable, íntegra, interconnectada, rellevant, clara, el més concisa possible, efectiva i fidel és allò que exigeix el Bon Govern Corporatiu i aquest fi pot aconseguir-se mitjançant la utilització del marc d'informació <IR>, que és seguit per més de 2.500 grans corporacions a escala mundial.

Però sens dubte, el canvi més significatiu que estem veient relacionat amb els inversors institucionals, radica en què estan exercint una pressió sistemàtica sobre les seves participades i augmentant la seva dotació de personal en l'avaluació d'aspectes ambientals, socials i de govern corporatiu. Aquesta pressió permet veure que, en les organitzacions on hi ha participació d'inversors institucionals i, en particular, de fons internacionals o bancs d'inversió, l'adopció de polítiques i mecanismes de reporting no financer està guanyant qualitat i profunditat.

Voldríem remarcar que més enllà del mer compliment dels requeriments de la Llei 11/2018, el que s'ha d'aconseguir és que les empreses compreguin el veritable esperit de la informació no financera. La simple formulació d'un EINF permetrà a curt termini respondre als requeriments de la llei, però si no s'interioritzen els principis que tan clarament identifica el marc d'informació integrada (International Integrated Reporting Council, 2013), no donarà cap valor i no aconseguirà inculcar els aspectes que els grups d'interès esperen de l'organització.

Segons les nostres investigacions (el nostre estudi amb la UOLS) existeix una percepció generalitzada de que hi ha una bretxa important entre allò que les empreses diuen en els seus informes, per complir amb la llei, i allò que realment està incrustat en el cor de la seva organització pel que fa a avançar cap a la sostenibilitat. Això implica transformació i no només el simple compliment d'alguns requisits normatius. També es perceben diferències entre allò que les empreses realment fan i allò que els grups d'interès, principalment els proveïdors de capital, requereixen en relació amb els temes de sostenibilitat. Tenir més informes de sostenibilitat o memòries de RSC o estats d'in-

formació no financera no és necessàriament garantia o símptoma d'interiorització del concepte de sostenibilitat en el govern de les entitats.

Com enfrontar el repte de la sostenibilitat? I, addicionalment, com aprofitar per alinear-se amb els Objectius de Desenvolupament Sostenible (ODS) i complir també amb els requisits de la llei 11/2018 d'Informació no Financera i Diversitat? És a dir, estem parlant d'interioritzar el concepte en la nostra organització, implementar-lo, fer seguiment i reportar. El camí que hem de seguir per entrar en el món econòmic sostenible i de generació de valor s'comença per establir una estratègia de sostenibilitat enfocada a la creació de valor sostenible. L'elaboració de l'estratègia de sostenibilitat requereix: a) realitzar una anàlisi estratègica basada en una anàlisi prèvia de l'entorn b) anàlisi de la materialitat c) establir un pla estratègic de sostenibilitat i d) elaborar un pla de negoci en línia amb les premisses estratègiques del pas anterior. Posteriorment hem de portar a la pràctica l'estratègia, és a dir implementar-la, controlar-la i revisar-la periòdicament, adaptant-la als canvis de l'entorn i sota l'orientació de la creació de valor sostenible.

Si hem superat aquests primers passos, estarem en condicions de reportar. Reportar no és una tasca senzilla i pujar per primera vegada al tren del reporting sol ser un viatge llarg, amb moltes estacions i que requereix haver-se preparat prèviament per a això.

La figura del revisor també és un element essencial i planteja una sèrie de desafiaments que inclouen, però no es limiten, a la determinació de l'abast de la revisió, a avaluar la idoneïtat de la informació i d'allò que és material, a donar seguretat sobre temes de futur i a comunicar el treball realitzat de forma clara i efectiva (no ha de donar peu a confusions). L'informe del revisor ha de revelar el treball que ha realitzat, els criteris utilitzats, l'abast del seu treball, la materialitat, les troballes detectades i les conclusions a les quals ha arribat. Aquests treballs han de realitzar-se seguint la norma ISAE 3000: Encàrrecs d'Assegurament diferents de l'auditoria o de la Revisió d'informació financera històrica, revisada el 2013 (IAASB, 2013). Evidentment, per portar a terme aquest tipus de treballs es requereix de l'obtenció de la capacitat necessària (habilitat, coneixements, experiència, utilització d'eines específiques, etc.).

No estem parlant tant de revisar o verificar la correcció de xifres o d'una sèrie de dades concretes, com generalment es fa dins de la funció de l'auditor de comptes anuals, sinó que s'ha de prestar molta més atenció a tot allò que hi ha al voltant de les dades, que s'explica en moltes ocasions amb narratives o que s'utilitzen determinats indicadors sobre els quals el revisor ha de verificar la seva idoneïtat i també sobre la narrativa que es desprèn de l'exposició dels seus resultats.

Conclusió

La implantació de l'estratègia sobre sostenibilitat és un dels treballs més complexos que tenen els líders empresarials i a més es troba sotmès a la vigilància dels grups d'interès. L'informe integrat pot ajudar al responsable de l'execució estratègica facilitant-li un enfocament ordenat i a la vegada orientat a les necessitats i demandes dels diferents grups d'interès. Així mateix, la revisió externa de la "informació no financera" aporta valor, anàlogament al que aporta l'auditoria de comptes a "la informació financera". ■

Referències bibliogràfiques

- Caballero Fernández, Gloria. (2006). *Anàlisi dels stakeholders: una reflexió sobre el poder d'influència en l'organització*. Revista Icade. Revista de les Facultats de Dret i Ciències Econòmiques i Empresarials 68, 101-22.
- Freeman, R. E. (1999). *Divergent stakeholder theory*. Academy of management review 24.2, 233-6.
- Granda Revilla, Germán, T. (2011). *La gestió dels grups d'interès (stakeholders) en l'estratègia de les organitzacions*. Economia industrial 381, 71-6.
- IAASB. (2013). *ISAE 3000 (Revised), Assurance Engagements Other Than Audits or Reviews of Historical Financial Information*. International Integrated Reporting Council.
- (2013). *International Integrated Reporting Framework*. <https://integratedreporting.org/resource/international-anar-framework/>.
- Soyka, P. (2013). *The international integrated reporting council (IIRC) integrated reporting framework: Toward better sustainability reporting and (Way) beyond*. Environmental Quality Management 23.2, 1-14.

BON GOVERN CORPORATIU. TENDÈNCIES PER A LA DÈCADA

L'autor repassa les publicacions del Col·legi d'Economistes de Catalunya en matèria de bon govern i explica les tendències que en aquest terreny s'observen a escala internacional.

XAVIER SUBIRATS

Economista, secretari de la Junta de Govern del CEC i soci administrador d'Amsel Assessors, SL

Al llarg dels últims anys, el Consell General d'Economistes d'Espanya, el Col·legi d'Economistes de Catalunya i ACCID han generat les següents publicacions dirigides a la millora del govern corporatiu: *Guia de Bon Govern per a Empreses Petites i Mitjanes* (2018), *Bon Govern Corporatiu-RCD 25* (2018), *El Bon Govern Corporatiu a Espanya: claus pràctiques per a la seva implantació i seguiment* (2019), *Guia per a pimes davant els objectius de desenvolupament sostenible* (2020) i *Memento Responsabilitat Social Corporativa 2020-2021* (2020).

Totes elles tenen l'objectiu de millorar: a) l'execució de les funcions (els rols) del Consell, b) l'agenda anual (conjunt dels ordres del dia al llarg de l'any), c) l'estructura i composició de l'òrgan d'administració, d) l'anàlisi i *reporting* per al Consell i e) la dinàmica de les reunions. Aquestes qüestions ja es van tractar en un article anterior (*L'Informatiu de l'Economista* 164, "Com millorar l'efectivitat dels consells d'administració?"). En aquest article abordarem amb més detall aspectes relacionats amb les tendències actuals en govern corporatiu.

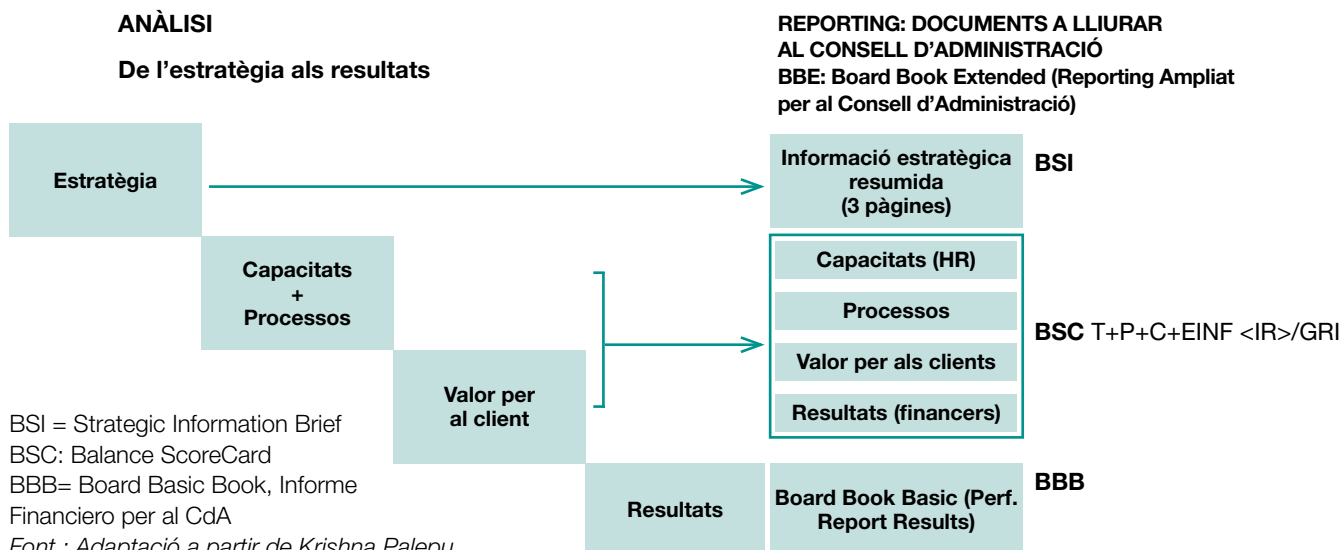
Reporting

La millora dels informes preparats per al Consell d'Administració (Board books) han de contemplar a més de la preceptiva informació financera, informació no financera, informació sobre processos-personis i valor per al client i informació estratègica. Normalment contenen únicament informació centrada en el curt termini i enfocada només a indicadors financers, sense un format que prengui en consideració estàndards internacionals d'excel·lència en reporting-comunicació empresarial i sense incorporar informació que permeti l'adequada monitorització de l'execució estratègica. El model ARAR (Agenda-Rols-Anàlisi-Reporting) coordina l'agenda anual, les funcions del consell, l'anàlisi i el reporting. Veure en la figura 1 la coordinació proposada per als blocs Anàlisi i Reporting (taula inferior).

d.1. Per millorar la informació (Board book) que rep el Consell, és proposa:

1.1. Boardbook ampliat afegint un resum d'estratègia (Strategic Information brief) basat

Figura 1. Modelo ARAR. Correspondencia bloques Análisis y Reporting

en la proposta del Professor K. Palepu de Harvard

1.2. Ús estàndards internacionals de reporting: IBCS® International Business Communication Standards. Iniciatives de millora de la visualització, estructura i notació dels informes com la que proposa la International Business Communication Standards de la IBCS Association (www.ibcs.com) que contribueixen a board books amb excel·lència gràfica

1.3. Incorporació d'informació sobre RSC (Responsabilitat Social Corporativa) - ESG (Environmental, Social, Governance). L'Estat d'Informació no Financera aporta aspectes Ambientals, Socials i de Buen Govern, coneguts com a criteris ESG per les seves sigles en anglès, Enviromental, Social, Governan- ce). Això entronca amb les demandes de més transparència de la societat i dels grups d'interès (*stakeholders*) en línia amb anteriors propostes: Triple Compte de Resultats (Triple-Bottom Line) i com a continuació d'iniciatives d'estàndards internacionals com la Global

Reporting Initiative (GRI) i el (IIRC) Marc Internacional de Reporting Integrado o el SASB. Aprofundint en l'anàlisi dels indicadors no financers s'amplia la visió per aportar riquesa a les decisions.

e) Millora de la dinàmica de les reunions: En llauris a aconseguir una dinàmica de les sessions que vagi més enllà del mer compliment legalista o del control sobre la gestió directiva i que aporte valor generant preguntes rellevants i debats constructius sobre les qüestions crítiques per a la sostenibilitat del negoci a llarg termini, és proposa:

e.1 Introduir l'èmfasi en l'estratègia. La proposta aquí és basa a incorporar a l'ordre del dia de bona part dels consells periòdics la informació sobre l'estratègia de la companyia., això és , que el board book incorpori l'estrategic information briefing (amb qüestions relatives al mercat, la indústria, les necessitats dels clients, els moviments dels competidors, les noves solucions que l'empresa proposa a les necessitats dels segments de

clients) tenint en compte els elements centrals de la cadena entre Estratègia i Resultats: Capacitats i Processos i Customer Value/ Valor per al client.

e.2. Aconseguir una dinàmica adequada en les reunions del Consell. Crear 'espai' per a la reflexió tranquil·la, per pensar lentament, una atmosfera d'apertura, de confiança i amable dissidència per poder deliberar en profunditat sobre els punts de l'ordre del dia contemplat en l'agendaun calendari anual de reunions. Plantejar preguntes rellevants que ajudin a donar forma a les idees, fomentar un debat de qualitat plantejant qüestions adequades (cal recordar aquí la importància de generar preguntes que ajudin a la reflexió i a trobar solucions (basades en decisions informades). Els consellers han de ser crítics, escèptics, inquisitius i honestos; hi han d'aportar generosament la seva experiència i la seva bona manera de fer i bon comportament, a la vegada que han de saber escoltar, raonar (no racionalitzar per tenir la raó), argumentar, evitant caure en el pensament

grup (group thinking). Incorporant, en definitiva, aquesta maièutica a les sessions que contribueixen enormement a la dinàmica del Consell i a evitar situacions disfuncionals que impedeixen l'objectiu marcat d'evolucionar cap a un Consell efectiu que aportï valor.

Cinc Consells pràctics per a Consells d'Administració d'empreses mitjanes

Número de membres: De 5 a 8 membres

Antelació enviament informació: 5 dies laborals, mínim

Punts rellevants: 5, màxim

Durada de les sessions: 5 hores, màxim

Número de reunions a l'any: Mínim 5 [4 reunions trimestrals més una reunió monogràfica d'estratègia (el número adequat dependrà de cada companyia, contexte i circumstància).

5 Intel·ligències per Servir en un Consell d'Administració

Financera Capacitat de comprensió dels Estats Financers

Estratègica Capacitat d'anar de la estratègia als resultats

Relacional Capacitat per a Check and Balanç ad Challenge, no per operar

Rol Capacitat per aportar valor a la deliberació en funció de perquè fuiste escollit

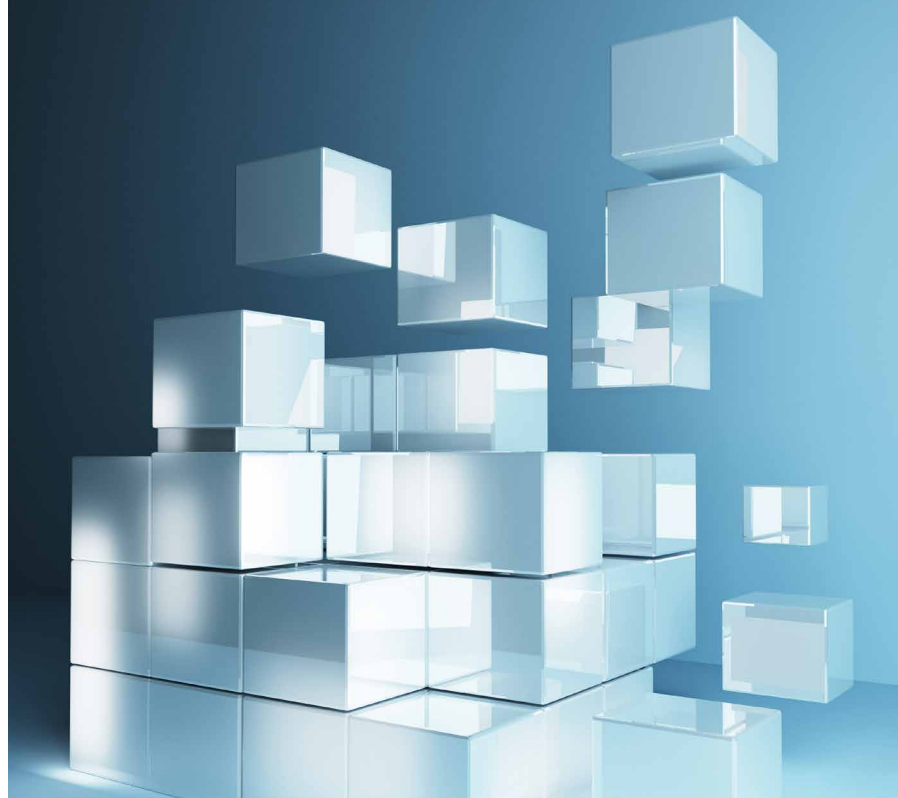
Cultural Capacitat per ajudar a crear un ambient en el que els executius sientan que poden trobar guia i consell

Font: HBR 30th Jan 2020, Are you ready to serve on a board?, Hesketh, Sellwood-taylor, Mullen

Tendències actuals als Consells

Es descriuen a continuació alguns dels debats sobre bon govern corporatiu i tendències presents als òrgans de govern:

• **Woman Forward:** continua amb força l'impuls per diversificar els consells pel que fa a la qüestió de gènere; recentment s'ha arribat, als Estats Units, a l'objectiu del 20 % el 2020 i s'ha aprovat la Gender Diversity Law

a l'estat de Califòrnia, aquesta norma que constitueix una fita en l'avanç cap a la diversificació dels Consells. Al nostre país, la CNMV ha proposat, en l'esborrany de modificació del Codi de Bon Govern, que el gènere menys representat en el consell com a mínim suposi el 40 % del total.

• **Tax in the Boardroom:** el compliment tributari és una funció indelegable del Consell; n'augmenta la consciència i s'allunya la planificació fiscal agressiva de l'escena empresarial. Ha de figurar en l'agenda anual del Consell la deliberació respecte a aquesta qüestió i la seva discussió amb els responsables interns (taxmen) i externs (assessors fiscals).

• **Audit in the Boardroom:** adquireix més importància la presència de l'auditor extern i la seva compareixença al Consell d'Administració (no només davant el Comitè d'Auditoria, si n'hi hagués); la importància de la presència de l'auditor també ha estat recollida en l'esborrany de modificació del CBG de la CNMV.

• **Enterprise Risk Management (ERM). Gestió de Riscos Empresarials:** augmenta el temps atorgat a la discussió de la gestió de riscos al Consell, no només els riscos penals i lligats al compliment normatiu, sinó a la gestió de riscos global de l'empresa.

• **ESG. Environmental, Social, Governance. ASG. Ambiental, Social, Govern Corporatiu:** s'imposa una visió més holística i completa de la gestió empresarial que incorpori (allunyada del greenwashing) les perspectives ambientals, socials i de bon govern com a aspectes nuclears.

• **Purpose versus Profit. Propòsit versus Benefici:** en complir-se, aquest any 2020, cinquanta anys del mantra de Milton Friedman sobre la seva visió referent al fet que l'única obligació de l'empresa és la generació de beneficis, emergeix amb més força el corrent que advoca per recuperar el propòsit, la *raison d'être*, la missió, per a la qual les empreses van ser creades en el seu dia. Veieu Bowes & Paine (2017), Mayer, C. (2018), Malnight, Pap & Dhanaraj (2019).

• **Modificacions del Codi de Bon Govern (CBG) de la CNMV:** durant el gener i el febrer de 2020 ha tingut lloc el període d'exposició pública de la proposta de modificació de les recomanacions de la CNMV amb un èmfasi especial en la participació de les conselleres i en el paper dels auditors externs, entre altres aspectes.

Vegeu, a manera de síntesi, en el següent quadre-resum, cinc aspectes clau per considerar durant aquesta dècada. ■

Les 5 Ces per a l'agenda de la pròxima dècada (2021-2030)

1. Canvi tecnològic, transformació digital, Indústria 4.0 i nous models de negoci
2. Compromís RSC i seguiment dels aspectes ambientals, socials i de BG (ESG).
3. Compliment normatiu, tributació i gestió de cingles (especial èmfasi en ciberseguretat)
4. Cultura corporativa
5. Cuidado de la reputació corporativa i de l'activisme accionarial

ASPECTES MEDIAMBIENTALS I SOCIALS EN L'ESTAT D'INFORMACIÓ NO FINANCERA

A continuació farem un breu repàs del contingut de l'Estat d'Informació no Financera (EINF) relacionat amb els aspectes mediambientals i socials obtingut de l'article que es troba al web del CEC a l'apartat de la Comissió d'Economia i Sostenibilitat.

M. EUGÈNIA BAILACH I ASPA
Economista, auditora i membre de la Comissió d'Economia i Sostenibilitat del CEC

Dintre de l'Estat d'informació no financera (en endavant l'EINF), els aspectes mediambientals i socials representen la part fonamental de les dades i l'activitat que en relació a les mateixes les entitats han de posar en coneixement dels usuaris de la informació.

És important assenyalar que les obligacions imposades per la Llei objecte de comentari no és la de tenir polítiques sobre aspectes mediambientals i socials, ni tampoc la d'efectuar accions per a pal·liar els possibles efectes negatius que l'activitat de l'organització genera en aquests aspectes, sinó que l'obligació que imposa la norma és la d'informar al respecte; en el cas que l'entitat o grup no apliqui alguna o cap política sobre aquestes qüestions, l'EINF haurà de donar una explicació clara i motivada al respecte. Evidentment aquesta situació pot posar la reputació de l'organització en

dubte davant els seus grups d'interès, entre ells els seus consumidors el que pot comportar un rebuig cap als productes o serveis prestats que impactarà de ple en el seu compte de resultats.

La norma que ens ocupa, la reiterada Llei 11/2018 de Informació no financera i diversitat, fa una descripció del contingut obligatori que s'ha d'incloure en l'EINF en cadascun dels apartats. La dificultat que presenta però aquest tipus d'informació, per a ser entesa adequadament pels usuaris en cadascuna de les diferents situacions en què es mouen les empreses i organitzacions amb activitats molt diferenciades, és precisament, la d'unificar criteris, índex de mesures, referències a utilitzar etc. per a poder comparar-se entre elles i veure l'evolució, positiva o negativa, al llarg del temps. És per aquest motiu que la norma es recolza en la utilització de marcs nacionals o de la Unió Europea amb l'objectiu d'estandarditzar la informació i que sigui molt més fàcil la seva interpretació. Alguns exemples d'aquests estàndards són:

- Sistema de gestió i Auditoria Mediambiental (EMAS), adaptat al nostre ordenament jurídic a través del RD 239/2013 de 5 d'abril.
- Pacte Mundial de les Nacions Unides.
- Objectius de desenvolupament sostenible de les Nacions Unides.
- Acords de París sobre canvi climàtic.
- Les normes ISO de gestió de qualitat.
- Els estàndards de la Global Reporting Initiative.
- Etc.

Tot i la gran varietat de models existents els que estan tenint més èxit en la seva aplicació a nivell mundial i que la Llei menciona com a referents són els últims mencionats, els estàndards emesos per la Global Reporting Initiative, mes coneguts com els GRI, per aquest motiu aquest article estarà

basant en les definicions i continguts d'aquests estàndard.

Informació sobre qüestions mediambientals

El requeriment de la norma sobre qüestions mediambientals, és el següent en la literalitat de la Llei: "La informació detallada sobre els efectes actuals i previsibles de les activitats de l'empresa en el medi ambient i, si s'escau, la salut i la seguretat, els procediments d'avaluació o certificació ambiental; els recursos dedicats a la prevenció de riscos ambientals; l'aplicació del principi de precaució, la quantitat de provisions i garanties per a riscos ambientals." A continuació detalla aspectes puntuals sobre contaminació, economia circular, ús sostenible dels recursos, canvi climàtic i protecció de la biodiversitat als qual s'ha de fer referència en el contingut de la informació facilitada.

És evident que el contingut de l'EINF en aquesta matèria dependrà de quina és l'activitat de l'entitat, per aquest motiu és molt important incloure una breu descripció del model de negoci on s'ha de posar de relleu

“Protegir la diversitat biològica és fonamental per garantir la supervivència de les espècies i dels ecosistemes naturals que són imprescindibles per a la seguretat alimentària i la salut humana”

finals, la reducció de l'energia consumida a la cadena de subministrament també és responsabilitat de l'empresa.

b) Aigua: La informació sobre el volum total d'aigua extreta per les diverses fonts possibles, ajuda a entendre la magnitud global dels impactes i riscos potencials de l'entitat enfront a aquest recurs natural. El volum extret aporta valor respecte a la seva utilització i eficiència. La taxa de reutilització i reciclatge de l'aigua, així com del seu tractament abans de ser abocada, és una mesura d'eficiència i demostra l'èxit de l'organització a l'hora de reduir els abocadors i les extraccions totals. L'augment de la reutilització i reciclatge pot reduir els costos derivats del consum, el tractament i l'eliminació d'aigua, al mateix temps que ajuda a contribuir amb els objectius locals de gestió en el subministrament del recurs.

b) Protecció de la biodiversitat: Protegir la diversitat biològica és fonamental per a garantir la supervivència de les espècies i dels ecosistemes naturals que al mateix temps són imprescindibles per a garantir una seguretat alimentària i la salut humana. Així mateix, la seva protecció és necessària per a la subsistència local i per tant influeix directament en la reducció de la pobresa i en el desenvolupament sostenible de la regió. L'estratègia de biodiversitat pot contenir elements relacionats amb la prevenció, gestió i reparació dels danys soferts per hàbitats naturals com a conseqüència de les activitats de l'organització.

L'organització ha d'informar sobre els impactes directes e indirectes efectuats al seu entorn natural com a producte de la construcció o utilització de plantes de fabricació, mines o infraestructura de transport, la contaminació produïda, la possible introducció d'espècies invasives o plagues, la reducció d'espècies, la transformació de l'hàbitat etc. Caldrà posar de relleu en cadascun dels efectes quina ha estat l'extensió que ha sofert els seus impactes, la seva durada i si existeix o no reversibilitat dels impactes negatius efectuats i com l'organització preveu la seva compensació.

c) Contaminació atmosfèrica: Les emissions a l'aire de substàncies nocives per a l'atmosfera és una de les formes més contaminants del medi ambient, d'entre elles els gasos d'efecte hivernacle (GEI), les que malmeten la cap d'ozó (SAO), els òxids de nitrogen (NOx) i els òxids de sofre (SOx),

l'entorn empresarial, organització i estructura, on es desenvolupa la seva activitat així com les diferents polítiques aplicades en relació a les qüestions mediambientals. Així mateix, l'explicació dels riscos relacionats i vinculats a la seva activitat que puguin tenir conseqüències negatives enfront a tercers i la gestió que se'n fa dels mateixos serà clau per entendre la situació i el compromís de l'empresa o grup empresarial amb els seus grups d'interès.

Els estàndards de la Global Reporting Initiative, defineixen la dimensió ambiental com aquella que guarda relació amb els impactes de les organitzacions en els sistemes naturals vius e inerts, terra, aire, aigua i ecosistemes. Les qüestions mediambientals com hem vist són diverses, a continuació farem una breu introducció de cadascuna d'elles, basant-nos amb aquests estàndards:

a) Ús sostenible dels recursos: Els recursos naturals utilitzats per a fabricar i envasar els productes, poden ser no renovables, com minerals, metalls, petroli, gas o carbó o renovables com la fusta o l'aigua; o de forma contrària la seva utilització pot ser de productes reciclats o verges. La tipologia de material utilitzat pot indicar la dependència d'aquests recursos i els

impactes que produeix en el medi ambient, per aquest motiu la contribució de l'entitat a la conservació d'aquests recursos pot reflectir-se en l'enfocament que utilitza en el reciclatge, recuperació i reutilització de materials, productes i envasos. És per aquest motiu que els indicadors bàsics a utilitzar poden ser, per exemple, el pes i el volum total de material utilitzat per a produir i envasar els principals productes i serveis. L'evolució en el temps de la utilització de mes materials renovables i reciclats en front als no renovables i verges indicarà la implicació de l'entitat en la cura del medi ambient.

a) Energia: Les entitats consumeixen energia mitjançant l'ús de combustible, electricitat, calefacció o refredament etc. La utilització eficient de l'energia optant per fonts d'energia renovables es fonamental per a combatre el canvi climàtic i reduir la petjada ambiental de l'organització. La recopilació e informació dels consums efectuats respecte la producció efectuada serà un bon indicador del compromís de l'entitat en la reducció de la contaminació. Pot ser d'importància i de molt interès identificar el consum energètic utilitzat fora de l'organització i que és necessari per a posar el producte o servei venut en mans dels consumidors

són els més usuals. Les emissions són producte directe de la utilització de l'energia en les seves diferents formes i serà conseqüència de les accions comentades en el primer punt, principalment, en la combustió de combustibles com calderes, forns i turbines, crema de productes, processament de productes químics i materials com el ciment, acer, alumini etc, combustió de combustibles en el transport etc. La capacitat de mesura d'aquestes emissions és el primer pas per a implantar les accions necessàries per a la seva reducció que implicarà de forma directa una millora en les condicions sanitàries dels treballadors i les comunitats properes.

Tot i la importància de la contaminació atmosfèrica, anteriorment esmentada, aquesta no és l'única que patim com a conseqüència de les activitats industrials, altres com el soroll i la contaminació lumínica també han de tenir-se en compte i han de quedar explicitades, si la seva repercussió és significativa.

De tots els indicadors aquests són els més difícils per la complexitat en l'obtenció de la informació, no obstant existeix una metodologia establerta per a moltes de les emissions, per part del GRI.

d) Economia circular i prevenció i gestió de residus: Els impactes dels abocaments no gestionats poden afectar de forma molt significativa als hàbitats. La generació, tractament i eliminació de residus de forma indeguda pot provocar danys a la salut humana i al medi ambient. El tractament previ dels abocaments efectuats, el control dels punts d'abocament, la quantitat de residus generats, la perillositat dels mateixos i les accions implementades per l'organització per gestionar i reduir aquests residus, sense dubte, és la informació bàsica que ha de ser coneguda pels diferents grups d'interès. La informació relativa als mètodes d'eliminació dels residus revelen fins a quin punt les organitzacions estan implicades amb la cura del medi ambient. Per exemple, la utilització d'abocadors i el reciclatge són dues tipologies molt diferents del tractament del medi. Evidentment, les estratègies de reducció de residus mitjançant la reutilització, el reciclatge i la recuperació tenen un impacte molt menor en l'hàbitat. Fa uns anys i amb l'arrelament de la necessitat de la gestió de recursos va néixer un nou model o estratègia econòmica, l'objectiu de la qual és el de crear valor i prosperitat allargant la vida útil dels pro-

ductes i traslladant els residus del final de la cadena de producció al principi d'una nova cadena de producció, aquest sistema s'anomena Economia Circular, dos exemples d'aquesta economia són les empreses dedicades a la recuperació de productes tèxtils per al seu reaprofitament en l'elaboració de nous articles o el reciclatge de productes rebutjats en els escorxadors o altra indústria agroalimentària per a produir pinsos per a l'alimentació d'altres animals.

e) Avaluació ambiental dels proveïdors: Donada la importància que la contaminació està tenint en l'hàbitat i en conseqüència en la salut de les persones l'Administració, a tots els nivells, ha pres part a l'assumpte i ha legislat al respecte amb la finalitat de reduir els impactes negatius. Cal en aquestes circumstàncies, informar de les despeses en assegurances de responsabilitat mediambiental i de les seves cobertures. En el supòsit de produir-se també s'haurà d'informar de les multes i sancions significatives produïdes per l'incompliment de la normativa corresponent. Els incompliments poden donar lloc a obligacions de neteja o altres responsabilitats ambientals costoses que poden afectar de forma rellevant als estats financers de l'entitat. Així mateix, també s'ha de tenir en compte que un historial d'incompliments pot comprometre a l'entitat a la seva capacitat per ampliar operacions u obtenir determinats permisos que limitarà la seva activitat.

f) Avaluació ambiental dels proveïdors: La responsabilitat ambiental no acaba a la pròpia organització, sinó que continua al llarg de la seva cadena de valor, en aquest sentit pot ser particip d'impactes negatius com a conseqüència de les seves relacions amb altres parts, principalment els proveïdors. S'espera que l'organització procedeixi amb la diligència deguda per a evitar reduir els impactes ambientals negatius a la seva cadena de subministrament. En aquest sentit cal que l'entitat informi, per exemple de:

- a)** Els sistemes utilitzats per avaluar i seleccionar els seus proveïdors d'acord amb criteris ambientals,
- b)** dels procediments utilitzats per a identificar i avaluar els impactes negatius, potencials i reals de la seva cadena de subministrament. Pràctiques i avaluació d'auditoria.
- c)** com s'estableixen i defineixen les expectatives en els contractes amb els proveïdors per a fomentar la prevenció, reducció i reparació dels impactes negatius.

Un cop analitzats els trets més importants de les qüestions mediambientals, passem a veure ara el segon gran grup de qüestions que s'inclouen en l'EINF.

Informació sobre qüestions socials i relatives al personal

En el preàmbul de la Llei i respecte a les qüestions socials i relatives al personal, se'ns diu que "la informació facilitada en l'estat pot fer referència a les mesures adoptades per garantir la igualtat de gènere, l'aplicació de convenis fonamentals de l'Organització Internacional del Treball, les condicions de treball, el diàleg social, el respecte del dret dels treballadors a ser informats i consultats, el respecte dels drets sindicals, la salut i seguretat al lloc de treball i el diàleg amb les comunitats locals i les mesures adoptades per garantir la protecció i el desenvolupament d'aquestes comunitats".

Els estàndards GRI defineixen la dimensió social com aquella que guarda relació amb els impactes d'una organització amb els sistemes socials en què opera, tant els interns, personal com els externs, societat en general.

Començarem la revisió dels aspectes més significatius amb els sistemes socials interns:

a) Ocupació: En relació a l'ocupació, la informació no financera ha de basar-se en l'enfocament de les entitats respecte a la gestió utilitzada en la contractació, el reclutament, la retenció i les pràctiques relacionades amb les condicions laborals.

Les polítiques o pràctiques abasten les relacions per les que es realitza el treball d'una organització incloent us d'empleats, poden incloure relacions laborals reconegudes o la utilització d'empleats d'altres organitzacions i el fet que el treball es realitzi de forma temporal o parcial. La descripció de les polítiques i pràctiques poden incloure aquelles relacionades amb el respecte a la discriminació, la retribució, l'ascens, la privacitat, el desenvolupament dels recursos humans i les relacions institucionals.

Les condicions de treball poden incloure la retribució, el temps de treball, els períodes de descans, les vacances, les pràctiques disciplinàries, així com la protecció de la maternitat, l'entorn del lloc de treball i la salut i la seguretat en el treball.

Un dels punts d'informació bàsic és el de si el treball està adequadament remunerat,

entenent-se com a tal aquell que compleix amb els estàndards mínims legals i els existents en la zona, excloses les hores extres i és suficient per a satisfer les necessitats bàsiques dels seus treballadors i de les seves famílies.

L'entitat ha d'informar del total i la taxa de noves contractacions per grup, edat, sexe i regió, així com el total i la taxa de rotació de personal amb la mateixa diferenciació. Aquests indicadors poden mostrar l'estratègia i capacitat per a atreure empleats qualificats així com la utilització òptima de la mà d'obra i el seu talent. Una taxa elevada de rotació de personal pot ser indicativa de nivells d'incertesa o insatisfacció o un canvi fonamental de les operacions bàsiques de l'entitat i pot generar un impacte negatiu en la productivitat.

Un altre punt molt important del qual s'hauria d'informar és la inversió que l'organització realitza en els seus recursos humans, és a dir els beneficis dels quals es pot veure recompensat els treballadors com poden ser les assegurances de vida, l'assistència sanitària, la cobertura per incapacitat, les provisions per jubilació, la formació rebuda, el permís parental etc. Relacionat amb aquest últim que els homes s'acullin al permís de paternitat pot ser indicatiu del grau en que una organització anima als pares a acollir-se'n. Els homes que aprofiten el seu dret a un permís d'aquesta tipologia influeix positivament a que les dones

s'acullin al permís sense perjudici de la seva trajectòria professional.

b) Salut i seguretat en el treball: La contractació és el començament de la relació entre empresa-treballadors, a partir d'aquí la gestió que l'organització faci de la informació necessària per a què aquesta relació perduri de forma efectiva i eficaç és també molt important.

Per exemple, els terminis d'avís mínims són una mesura de la capacitat que té una organització per a mantenir la satisfacció i la motivació dels empleats mentre realitza canvis significatius en les seves operacions. Igualment les consultes que l'organització fa als seus treballadors en la presa de decisions que afecti al desenvolupament de la seva relació laboral és un indicatiu de la importància que l'organització dona a l'enteniment entre les parts, creant bona relació que ajuda a l'obtenció d'entorns de treball positius, a reduir la rotació de la plantilla i a minimitzar les interrupcions de les operacions.

c) Formació i ensenyament: El dret a poder gaudir d'un lloc de treball saludable i segur es reconeix com un dret humà en diferents instruments internacionals de referència.

Tant la salut com la seguretat dels treballadors poden veure's afectades, tant pel treball efectuat com pel lloc on el duen a terme, per tant les organitzacions tenen la

responsabilitat d'oferir un treball segur, per a complir amb aquesta responsabilitat, han de tenir implantats sistemes de gestió de seguretat que incloguin anàlisi i control de riscos, oferta de formació i registre e investigació dels incidents produïts. Hem de recordar que el tema de la salut i seguretat abasta tant la prevenció de danys com el foment de la salut i el benestar.

Els impactes en la salut i seguretat poden derivar de la utilització d'equips, maquinària, processos i pràctiques no segures, com també de la utilització de substàncies perilloses d'origen químic, físic o biològic.

L'entitat haurà d'informar de tot allò que afecta a la salut dels treballadors com els accidents ocorreguts, la seva freqüència, la incidència de les malalties professionals, els dies de treball perduts, la taxa d'absentisme etc.

Una baixa taxa d'accidents i d'absentisme laboral està relacionada, generalment, amb tendències positives en la moral i la productivitat. Aquest contingut indica si les pràctiques de gestió de salut i seguretat estan donant lloc a menys incidents de salut i seguretat en el treball. Avaluar les tendències i patrons també pot indicar una possible desigualtat en el lloc de treball.

Si es dona l'existència d'acords formals signats amb sindicats hauran de ser degudament informats ja que són indicador del

foment de l'acceptació de responsabilitats en el desenvolupament de la cultura positiva de salut; aquests acords abordaran temes com la necessitat d'utilització de protecció personal, existència de comitès conjunts treballador, empresa, formació i ensenyament, mecanismes de reclamació, inspeccions periòdiques etc.

d) Formació i ensenyament En aquest apartat l'entitat haurà de descriure l'enfocament de gestió que realitza respecte a la formació i la millora de les aptituds dels seus empleats, així com respecte a les avaluacions d'acompliment i desenvolupament professional. També haurà d'incloure les oportunes explicacions sobre programes d'ajuda a la transició per a facilitar d'ocupabilitat continuada i la gestió del final de les carreres professionals per jubilació o acomiadament.

Una de les informacions claus a especificar és la mitjana d'hores de formació que els treballadors de l'organització han tingut durant el període, objecte d'informe, desagregat per sexe i categoria laboral. S'ha de tenir en compte que com a formació també s'ha d'incloure les excedències pagades per a formació, així com la formació externa rebuda que hagi estat finançada en part o en la seva totalitat.

Els programes de millora de les aptituds dels empleats permeten a les organitzacions planificar l'obtenció d'aptituds que equipin als empleats per a complir les metes en un entorn de treball canviant. Comptar amb empleats més qualificats potencia el capital humà i contribueix també a la satisfacció dels empleats. Les persones que es troben prop de l'edat de jubilació se senten més segures en la transició del treball a la jubilació la qual cosa millora la relació laboral amb l'organització.

e) Diversitat i igualtat d'oportunitats: Quan les organitzacions fomenten activament la diversitat i la igualtat en el treball, poden generar beneficis significatius tant per a la pròpia organització com per als seus treballadors. L'organització ha d'informar de la gestió efectuada per promocionar la diversitat i igualtat d'oportunitats així com de l'existència d'oportunitats u obstacles per a la igualtat de sexes.

És de gran interès e importància presentar dades respecte al percentatge de persones incloses en els òrgans d'administració dividit per sexe, grups d'edat o altres indicadors de diversitat, com per exemple, grups mi-

noritaris o vulnerables. Així mateix el percentatge d'empleats per categoria laboral amb la mateixa diferenciació que l'anomenada anteriorment ens donarà una clara informació sobre l'existència o no d'igualtat d'oportunitats i ajudaran a avaluar els problemes que puguin tenir una rellevància especial per a determinats segments dels òrgans de govern o del empleats.

e) No discriminació: La discriminació es defineix com l'acte i resultat de tractar a les persones de forma desigual mitjançant la imposició de càrregues desiguals o la negociació de beneficis, en lloc de tractar a cada persona de forma justa i sobre la base del mèrit individual. La discriminació també inclou l'assetjament. Les organitzacions tenen la responsabilitat d'evitar la discriminació de qualsevol persona per qualsevol motiu.

L'entitat haurà d'informar sobre els cassos de discriminació ocorregut i sobre les accions que s'han dut a terme per reparar el dany ocasionat. Aquest fet serà possible, sempre que hi hagi una acció legal o queixa enregistrada davant de persona responsable, per aquest motiu la implantació de sistemes de denúncia que garanteixin l'anonimat seran el primer pas per a una gestió correcta de polítiques socialment responsables.

Impactes socials externs

A continuació centrarem la mirada en com l'impacte d'una organització afecta a diferents grups d'interès de la societat i quina és la informació més rellevant a incloure a l'Estat d'Informació No Financera. Començarem per:

a) Comunitats locals: Les activitats e infraestructures de les organitzacions poden generar impactes econòmics, socials, culturals u ambientals significatius en les comunitats locals. S'entenen aquestes comunitats com les persones o grups de persones que viuen o treballen en qualsevol àrea que hagi estat impactada, positiva o negativament, per una organització. És responsabilitat de l'organització preveure i evitar l'externalització d'impactes negatius. Només mitjançant un procés d'identificació i participació dels grups d'interès es podrà comprendre la vulnerabilitat de les comunitats locals i com es poden veure afectades pels impactes diversos generats.

És evident que aquests impactes seran més intensos com més vulnerable sigui la comunitat en la qual està implantada un organització, per aquest motiu s'ha de pro-

porcionar informació sobre les avaluacions d'impacte social i ambiental efectuades, els programes de desenvolupament comunitari basats en les seves necessitats, plans de participació de grups d'interès, processos formals de queixa o reclamació etc.

En el supòsit de l'existència d'impactes negatius significatius, tant reals com potencials, aquests hauran de ser informats incloent la ubicació concreta de les operacions i la descripció dels fet concret com pot ser:

- L'ús de substàncies perilloses amb impacte al medi ambient i salut humana
- El volum i tipus de contaminació alliberada.
- La conversió de terres i re assentaments
- El consum de recursos naturals
- Etc.

Així mateix, i respecte als impactes que afecten al col·lectiu humà com a societat, s'haurà d'informar d'aquelles accions realitzades amb la participació de les comunitats locals com:

- Impacte en el desenvolupament social
- Programes de desenvolupament comunitari local basat en les necessitats detectades
- Participació dels grups d'interès mitjançant comitès, procediments de consultes que hagin inclòs també a grups vulnerables.
- Procediments formals de queixa o reclamació
- Etc.

Per cadascun dels impactes negatius s'haurà de donar clara explicació sobre la intensitat o gravetat de l'impacte, la duració probable del mateix i la seva reversibilitat.

En aquest apartat, tot i que afecti només a un grup molt reduït d'organitzacions, vull remarcar les possibles repercussions que directament poden afectar a un col·lectiu molt feble, com són els pobles indígenes de diferents regions del món. L'arribada d'una organització externa no ha de tenir com a conseqüència la pèrdua de les condicions socials, culturals, tradicions o costums existents en aquelles comunitats. L'Organització de Nacions Unides, en la seva declaració sobre els drets dels pobles indígenes, reconeix el dret d'autodeterminació que permet als pobles indígenes a determinar lliurement la seva condició política i procurar lliurement el seu desenvolupament econòmic, social i cultural. També afegeix el dret que tenen a l'autonomia del seu autogovern en qüestions d'afers interns i locals. En aquest context, aquelles organitzacions que desenvolupin la seva activitat en aquests nuclis socials hau-

ran d'informar dels incidents pels quals s'hagin pogut veure afectats els drets d'aquests pobles així com les accions empreses per a analitzar la situació i poder-la reparar, així com les mesures que s'han incorporat per a què no es tornin a repetir situacions semblants.

b) Avaluació social dels proveïdors: eTal com hem comentat anteriorment les entitats són participants també d'impactes a través de les seves relacions de negoci amb altres entitats. Es demana que les organitzacions actuïn amb la deguda diligència per a prevenir o mitigar els impactes socials negatius de la seva cadena de subministrament. Es pot avaluar als proveïdors d'acord amb una sèrie de criteris socials, com els drets humans (treball infantil, forçós i obligatori), les pràctiques laborals, de salut i seguretat, les relacions industrials, els incidents com l'abús, coacció o assetjament, els salaris i retribució i les hores de treball. Igualment l'avaluació de l'impacte ambiental de l'activitat dels proveïdors també ha de ser analitzada, controlada i qüestionada pels seus clients.

Pels motius anteriorment indicats l'entitat que informa dels seus impactes no financers haurà d'indicar quin són els sistemes utilitzats per avaluar i seleccionar els seus proveïdors d'acord amb criteris socials i reemplaçar aquells que no obtinguin la qualificació mínima per a garantir els mateixos criteris de comportament (diligència deguda) que aplica la pròpia organització en el desenvolupament de la seva activitat de forma interna.

També haurà d'indicar quines mesures s'han pres per abordar els impactes socials negatius i les mesures dissenyades per a evitar o reduir els impactes en un futur, entre aquestes mesures poden incloure's els incentius i recompenses per als proveïdors que evitin, redueixin o reparin aquests efectes negatius. Les pràctiques d'avaluació i auditoria dels proveïdors i dels seus productes i serveis, d'acord amb aquests criteris socials, són indispensables i és necessari donar a conèixer quin és la tipologia d'auditories que s'aplica, la seva freqüència i avaluació efectiva. Una de les mesures que pot aconseguir la reducció d'aquests impactes negatius és el de la implantació de mecanismes formals de queixa i/o reclamació en seu de les organitzacions proveïdores, en conseqüència, és molt important donar a conèixer, si entre els requeriments imposats als proveïdors, s'inclou aquesta mesura i quin ha estat el resultat de la mateixa durant l'exercici objecte d'informació.

És molt possible que l'avaluació dels proveïdors no es pugui fer en la seva totalitat cada any per la qual cosa s'ha d'informar del nombre de proveïdors avaluats, els impactes socials negatius que s'han donat a conèixer d'aquestes avaluacions (no només dels reals sinó també dels potencials), el percentatge de les millores acordades i l'evolució de les mesures preses en exercicis anteriors i finalment, el nombre de proveïdors amb qui s'ha posat fi a la seva relació comercial com a conseqüència d'aquesta avaluació.

c) Salut i seguretat dels clients: La salut i seguretat en el cicle de vida d'un producte o servei i el compliment de les normatives i codis voluntaris és d'extrema importància quan es tracta de la cura de la salut i seguretat de la clientela i societat en general. En aquest context, el donar a conèixer quin és l'enfocament de la gestió en la salut i seguretat és un punt essencial que es pot aconseguir, incloent, per exemple:

- El desenvolupament del concepte del producte
- Investigació i desenvolupament
- Certificació
- Fabricació i producció
- Conservació, distribució i subministrament
- Eliminació, reutilització o reciclatge
- Etc.

Les avaluacions dutes a terme de cada producte o servei significatiu, en referència a la salut i seguretat, amb la finalitat d'incloure millores, donarà credibilitat a l'estratègia de la firma i evidenciarà el seu interès al respecte.

La protecció de la salut i seguretat és un objectiu reconegut en molts reglaments nacionals e internacionals; els clients esperen que els productes i serveis no representin un risc per a la seva salut i seguretat. Per aquest motiu i tenint en compte l'existència de normativa molt detallada a complir en aquest aspecte, l'organització ha de donar informació del nombre total d'incompliments de la normativa o codis voluntaris amb impacte amb la salut i seguretat, com per exemple aquells que hagin donat lloc a multes o sancions, advertències, tant externes com internes, és a dir, entenem com internes en aquells cassos d'incompliments de codis voluntaris que són controlats i revisats per un responsable o comissió interna a l'organització. És important també, en el cas que no s'hagi produït cap incompliment es deixi evidenciat a l'informe, no tant com per remarcar un fet positiu sinó

per que quedi constància que no ens hem oblidat d'assenyalar els negatius.

d) Compliment socioeconòmic: Una part de la dimensió social també té a veure amb els impactes de l'organització amb la resta de sistemes socials amb els que opera mitjançant el compliment de les lleis o normatives concretes. Aquest compliment pot estar relacionat, per exemple, amb el frau comptable i fiscal, la corrupció o el suborn. La falta de compliment per part de l'organització pot indicar una capacitat de gestió limitada per a garantir la qualitat dels seus productes o serveis, o pot comportar unes contingències de cost elevat que poden dificultar el seu desenvolupament. Segons sigui el seu historial en aquest aspecte el seu futur es pot veure condicionat en el moment d'ampliar operacions, obtenir permisos, contractar amb l'administració etc.

La informació de les multes i sancions no monetàries, significatives, a les que ha estat sotmesa l'entitat, és evident que és una informació que hauria de conèixer el lector dels estats, incloent informació sobre el context en què s'han produït els incompliments causants de les multes i les accions posteriors preses per a assegurar que els fets sancionats no tornin a passar. Com hem dit anteriorment, també és important que si l'organització no ha detectat cap incompliment que hagi estat sancionat en faci referència, no tant per deixar constància del fet positiu sinó per deixar constància de què no n'hi ha de negatius que s'hagin quedat en el tinter.

Una altra informació que la Llei 11/2018 requereix de forma explícita que aparegui en l'EINF són els beneficis obtinguts país per país (en cas de grups empresarials), especificant els impostos sobre aquests beneficis que han estat pagats i les subvencions públiques rebudes durant l'exercici que s'informa.

A continuació adjuntem un exemple de taula de referència que tots els EINF han d'incloure al final del seu contingut on es detallen els continguts per temàtica, en aquest cas fem només referència a les Qüestions mediambientals, socials i relatives al personal, indicant quin ha estat l'estàndard al qual fa referència i la pàgina on es troba l'explicació donada per a què sigui de fàcil localització per part de l'usuari de la informació. Tal com hem dit a l'inici no tots els EINF han de tenir el mateix contingut ja que estarà molt relacionat amb l'activitat de l'organització que informa. ■

L'INTERÈS MÉS ALT

Informació no financera

I	QÜESTIONS MEDIAMBIENTALS	ESTÀNDARD GRI	Pàgina
I-A	Gestió mediambiental		
	Efectes actuals i previsibles de les activitats de l'organització en el medi ambient	GRI 102-15 GRI 102-11	
	Procediments d'avaluació o certificació ambiental	GRI 103-2	
	Recursos dedicats a la prevenció de riscos ambientals	GRI 103-2	
I-B	Contaminació		
	Mesures per a prevenir, reduir o reparar les emissions de carboni, inclou també el soroll i la contaminació lumínica	GRI 305-3 GRI 305-6 GRI 305-7	
I-C	Us sostenible dels recursos		
	Consum directe e indirecte d'energia	GRI 302-1	
	Consum d'aigua	GRI 301-3	
	Mesures per a millorar l'eficiència energètica	GRI 302-4 GRI 302-5	
	Us d'energies renovables	GRI 302-1	
I-D	Economia circular i prevenció de residus		
	Mesures que inclouen el reciclatge, la reutilització i altres formes de recuperació i eliminació de malbaratament	GRI 302-1	
	Accions per combatre el malbaratament d'aliments	GRI 306-1 GRI 306-2	
I-E	Protecció a la biodiversitat		
	Mesures preses per a preservar o restaurar la biodiversitat	GRI 304-3	
	Impactes causats per l'activitat en àrees protegides	GRI 304-2	
I-F	Canvi Climàtic		
	Emissions de gasos d'efecte hivernacle	GRI 305-1 GRI 305-2 GRI 305-3	
	Emissions indirectes en generar energia i altres	GRI 305-2 GRI 305-3	
	Mesures per a adaptar-se al canvi climàtic	GRI 201-2	
	Objectius de reducció de gasos d'efecte hivernacle	GRI 305-5	
I-G	Biodiversitat		
	Mesures per a preservar o restaurar la biodiversitat	GRI 304-3	
	Impactes causats per l'activitat	GRI 304-2	
II	QÜESTIONS SOCIALS I RELATIVES AL PERSONAL		
II-A	Ocupació		
	Nombre i distribució d'empleats per país, sexe, edat i classificació professional	GRI 102-8	
	Distribució de modalitats de contracte de treball i promig anual per ses, edat i classificació professional	GRI 102-8	
	Número d'acomiadaments per sexe, edat i classificació professional	GRI 401-1	
	Remuneracions mitjanes per sexe, classificació professional i edat	GRI 405-2	
	Bretxa salarial	GRI 405-2	
	Remuneració mitjana de consellers i directius	GRI 102-38	
	Pagament de sistemes de previsió social i estalvi	GRI 102-38 GRI 201-3	
	Implantació de polítiques de desconexió laboral	GRI 401-2 GRI 401-3	
	Percentatge d'empleats amb discapacitat	GRI 405-1	
II-B	Organització del treball		
	Organització del temps de treball	GRI 401-2 GRI 401-3	
	Absentisme	GRI 403-2	
	Mesures per a facilitar la conciliació i fomentar l'exercici corresponsable de la paternitat per part d'ambdós progenitors	GRI 401-2 GRI 401-3	
II-C	Seguretat i salut		
	Condicions de seguretat i salut en el treball	GRI 403-2 GRI 403-3 4RI 403-4	
	indicadors de sinistralitat	GRI 403-2	
	Dies/hores perduts per causes relacionades amb la seguretat i salut	GRI 403-2	
	Malalties professionals	GRI 403-2	
II-D	Relacions socials		
	Organització del diàleg social	GRI 402-1 GRI 403-1 GRU 403-4	
	Percentatge d'empleats coberts per convenis col·lectius, per país	GRI 102-41	
	Balanç dels convenis en el camp de la seguretat i salut	GRI 403-4	
II-E	Formació		
	Polítiques implementades en el camp de la formació	GRI 404-2	
	Mitjana d'hores de formació a l'any per treballador	GRI 404-1	
	Programes per millorar les aptituds dels empleats i d'ajuda a la transició	GRI 404-2	
II-F	Accessibilitat		
	Accessibilitat universal de les persones amb discapacitats	GRI 103-2 GRI 405-1	
II-G	Igualtat		
	Mesures adoptades per a promoure la igualtat de tracte i d'oportunitats entre homes i dones	GRI 103-2 GRI 405-1 GRI 405-2	
	Plans d'igualtat	GRI 103-2	
	Mesures per promoure l'ocupació, protocols contra l'assetjament sexual i per raó de sexe	GRI 103-3	
	Polítiques contra tot tipus de discriminació i, en el seu cas, de gestió de la diversitat	GRI 103-4	
II-H	Compromís social		
	Compromisos de les empreses amb el desenvolupament sostenible	GRI 102-43, GRI 413-1 GRI 413-2	
	Impacte de l'activitat de la societat en les poblacions locals i en el territori	GRI 411-1 GRI 413-1 GRI 413-2	
	Consideració en les relacions amb proveïdors i subcontractistes respecte la seva responsabilitat social i mediambiental	GRI 414-1	
	Sistemes de supervisió i auditories i resultats de les mateixes	GRI 308-1 GRI 414-1	
	Informació fiscal i transparència	GRI 201-1 GRI 201-4	
	Accions d'associació i patrocini	GRI 103-2 GRI 201-1	
	Gestió de la relació amb els consumidors	GRI 416-1 GRI 417-1	

GRI STANDARDS: LA MILLOR OPCIO PER ELABORAR INFORMES DE SOSTENIBILITAT?

El mes de gener passat, el vicepresident executiu de la Comissió Europea, Valdis Dombrovskis, va proporcionar detalls sobre la implementació del Pla d'Inversió Green Deal de la UE, que contempla la potenciació dels informes de sostenibilitat que han d'elaborar les empreses.

JOSÉ LUIS MORALES

Membre associat del CEC i membre de la Comissió d'Economia i Sostenibilitat del CEC

Aquest efecte, es revisarà la Directiva 2014/95/UE d'informació no financera, per incloure nous requisits perquè les organitzacions augmentin la comunicació sobre riscos i oportunitats de sostenibilitat. Per aconseguir-ho, la UE establirà estàndards d'informació basats en els millors marcs existents i més àmpliament acceptats.

Els GRI Standards, proporcionats gratuïtament com un bé públic per la Global Reporting Initiative (GRI), són utilitzats per milers d'empreses a tot el món. I, a més, segons l'Alliance for Corporate Transparency, la majoria d'empreses que han de complir amb la Directiva d'informació no financera de la UE utilitzen els GRI Standards. Clarament, la UE està dirigint els seus esforços a aconseguir el lideratge per avançar en el desenvolupament sostenible i abordar el desafiament del canvi climàtic.

Què són els GRI Standards i per què són importants?

Sens dubte, hi ha un vincle directe entre el nostre medi ambient, la societat i l'economia. De fet, les empreses que van adoptar polítiques ambientals, socials i de govern corporatiu en l'última dècada del segle passat van superar fa molt temps aquelles que encara no l'han fet avui.

Els GRI Standards ens ajuden a elaborar un informe de sostenibilitat i, en fer-lo, estem avançant cap a la seguretat de l'empresa i l'èxit corporatiu a llarg termini.

L'objectiu dels GRI Standards és crear una especificació que les organitzacions puguin seguir per informar sobre les qüestions econòmiques, ambientals i socials. Amb els GRI Standards, totes les parts interessades poden fer-se una opinió ben fonamentada sobre els veritables esforços de sostenibilitat d'una empresa.

Quins beneficis reporten els GRI Standards a una organització?

Les empreses han de mantenir la confiança de les seves parts interessades i, alhora, assegurar el desenvolupament de l'empresa. Això s'aconsegueix amb una adequada identificació i divulgació de riscos i oportunitats, així com amb una millor presa de decisions que, molt poques vegades, depenen exclusivament d'informació únicament financera.

Entre els beneficis que proporciona elaborar un *reporting* de sostenibilitat sobre la guia dels GRI Standards, podem trobar:

- Impulsa l'acompliment de sostenibilitat.
- Millora la gestió de riscos i la comunicació d'informació no financera als inversors.
- Potencia la confiança i les relacions amb els grups d'interès.

- Empleats més motivats i compromesos.
- Manté la imatge de marca i la reputació de l'empresa.
- Ajuda les organitzacions a convertir-se en innovadores i competitives a llarg termini.
- Facilita comparar l'acompliment de sostenibilitat, contra un mateix i els altres.
- Redueix el cost de compliment.

Els GRI Standards ajuden les companyies a produir informes de sostenibilitat que contribueixin a avaluar i millorar les activitats corporatives, i així construir una organització més sostenible per assegurar l'èxit a llarg termini.

Cada vegada més adoptats globalment

Els GRI Standards proporcionen un llenguatge global i estandarditzat, que les organitzacions poden utilitzar per informar sobre els seus esforços de sostenibilitat, divulgant informació sobre els impactes corporatius, tant negatius com positius, sobre qüestions ambientals, socials i econòmiques.

Global Reporting Initiative va llançar un esborrany l'any 1997, abans de l'establiment de la primera versió completa l'any 2000. Posteriorment, es van realitzar diverses actualitzacions fins a arribar a l'última edició dels GRI Standards de l'any 2016, que s'utilitzen avui dia. L'entitat GRI va ser inicialment impulsada per Ceres (Coalitions for Environmentally Responsible Economies), una organització amb seu als EUA i reconeguda com molt influent en l'àmbit del govern corporatiu.

GRI opera a tot el món, amb l'objectiu d'estandarditzar l'elaboració d'informes de costos i beneficis ambientals, socials i de govern de les empreses a escala global. I, a causa d'un cada cop major reconeixement del vincle entre el medi ambient, la nostra societat i

l'economia, la seva adopció està augmentant globalment.

A més, la Directiva 2014/95/UE de la Comissió Europea va convertir en llei que determinades grans empreses i entitats d'interès públic havien de proporcionar una divulgació no financera als mercats, detallant els aspectes ambientals i socials de l'organització, utilitzant per a això marcs reconeguts com els GRI Standards.

GRI és un organisme independent. No obstant això, la col·laboració amb el Pacte Mundial de les Nacions Unides ajuda a la producció, la revisió i l'avaluació contínua dels estàndards. Els GRI Standards també es creen d'acord amb les pràctiques laborals internacionals i d'impactes ambientals.

Com són els GRI Standards?

Entre les principals característiques de la darrera versió d'aquests estàndards, cal destacar que:

- Disposen d'una estructura modular, la qual cosa significa que les directrius es poden incorporar de manera molt flexible, sense necessitat d'haver de revisar tot el manual.
- A més de requisits i recomanacions, les normes també inclouen instruccions.
- Compten amb la presència de nombroses definicions i aclariments, que faciliten l'elaboració d'informes.
- Disposen de flexibilitat i transparència en l'elaboració d'informes, de manera que les empreses informants poden decidir si desitgen presentar un informe exhaustiu o essencial.

Els GRI Standards estan estructurats en un conjunt de normes modulares interrelacionades, que poden ser referenciades i utilitzades juntes. Hi ha tres mòduls principals, coneguts

“La majoria d'empreses que han de complir amb la Directiva d'Informació no financera utilitzen els GRI Standards”

com la sèrie GRI 100. Aquesta sèrie GRI 100 són tres estàndards universals que s'apliquen a totes les organitzacions que preparen un informe de sostenibilitat, i són les següents:

- GRI 101: fonaments
- GRI 102: continguts generals
- GRI 103: enfocament de gestió

En fer referència a aquests GRI Standards universals, una organització pot fixar-se en estàndards específics per tema, per informar sobre el que es coneix com “qüestions ma-

terials”. Una qüestió material és un tema que reflecteix els importants impactes econòmics i ambientals de l'entitat informant o que influeix substancialment en les avaluacions i decisions de les parts interessades.

Aquestes normes específiques, s'organitzen en 33 estàndards específics per temes, i inclouen nombrosos estàndards de temes específics que s'aplicaran en funció dels resultats de l'anàlisi de materialitat. Estan organitzats en tres sèries: 200 (temes econòmics), 300 (temes ambientals) i 400 (temes socials).

A causa de la seva exhaustivitat respecte a les àrees de sostenibilitat cobertes i a les categories de parts interessades abordades, així com a la inclusió dels indicadors clau de rendiment que s'utilitzaran i l'orientació a la indústria, els estàndards GRI semblen ser el marc amb la major aplicabilitat i facilitat d'implementació, ja siguin empreses de qualsevol grandària o ONG. ■

